

historische kring Huizen

Secretariaat: Hr. L. Kruijmer, Haardstedelaan 32, 1271 NM Huizen
tel. 55151

Ledenadministratie: Mw. T. Rooth, Punter 13, 1276 CX Huizen, tel. 64535
Contactadres Redactie Berichtenblad: Mw. W. van Noppen, Brede Englaan 12,
1272 GS Huizen tel. 53783

H U I Z E R K R I N G B E R I C H T E N

13e jaargang nr. 2, april 1992

Aan de leden,

De Historische Kring Huizen zoekt een fotograaf! Dat wil zeggen: wij zoeken een vrijwilliger met als hobby fotografie, die bereid is foto's en dia's te maken voor de Kring. Om alle veranderingen die er in Huizen plaatsvinden bij te houden moet met name de diacollectie (die onder meer gebruikt wordt voor praatjes op scholen) regelmatig aangevuld worden. Heeft u interesse om voor de Historische Kring te fotograferen, wilt u dan contact opnemen met het secretariaat: de heer L. Kruijmer, Haardstedelaan 32, 1271 NM Huizen, tel. 55151.

Na de lezing over de Gooise postgeschiedenis op dinsdag 11 februari j.l. door de heer J.G. Petersen en de persoonlijke herinneringen van de heer J. van der Hulst na afloop van het zakelijke gedeelte van de jaarvergadering op 2 april j.l., zijn wij verheugd u weer een volgende activiteit te kunnen aankondigen die nog zal plaatsvinden voor de zomervakantie. Het is de bedoeling onder leiding van de heer H. Schaftenaar uit Naarden te gaan wandelen in het gebied tussen Huizen en Naarden. Diegenen van u die de ledenavond van 29 oktober 1991 hebben bijgewoond zullen zich hem herinneren van zijn lezing over landhuizen tussen Naarden en Huizen. Nadere gegevens (datum, plaats van samenkomst, tijd e.d.) zullen zo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden.

Wat verder vooruitkijkend wijzen wij u graag nu al op de jaarlijkse Open Dag van de Stichting Tussen Vecht en Eem, die dit jaar in Hilversum wordt gehouden op zaterdag 26 september 1992.

Voorts heeft de Historische Kring Huizen van het bestuur van de Stad en Lande Stichting een aantal exemplaren aangeboden gekregen van het geschrift "Een terugblik op Stad en Lande van Gooiland" van de hand van Jhr.Ir. L.H. Op ten Noort. Hij was indertijd als deskundige betrokken bij de vaststelling van verkoopvoorwaarden en schadevergoedingen aan de Erfgooiers. Op overzichtelijke wijze wordt de opkomst en de ondergang van Stad en Lande van Gooiland belicht. Mocht u hiervoor belangstelling hebben, dan is het geschrift te bestellen bij het secretariaat.

Tenslotte: als u het hierna volgende artikel leest over de Muziektent en muziekverenigingen en daarop wilt reageren (bij voorbeeld met aanvullingen op de namen bij de foto's?), dan horen wij graag van u!

Graag tot ziens op onze volgende ledenavond,

Het Bestuur

1. Het fanfarecorps "De Eendracht".

De foto is van voor 1909.

Voorste rij
v.l.n.r.

1. Hein Zeeman
2. Lambert Kriek
3. Otto Breier

Midden rij
v.l.n.r.

1. Jan Baas
2. Harmen Baas
- 3.
- 4.
- 5.
6. IJp Rebel
- 7.
- 8.
- 9.

Achterste rij
v.l.n.r.

1. Kees van der Born
2. P. Beemsterboer
hoofdonderwijzer
3. Klaas Baas
4. Jaap van der Born
5. A. Horst
6. J. Bunschoten

M.Heijder.

DE HUIZER MUZIEKVERENIGINGEN EN DE MUZIEKTENT.

Zo'n honderd jaar geleden was het leven nog niet "verrijkt" met radio en televisie. Het was stil in huis. Op straat was er alleen het gebolder van een kar of kruiwagen te horen en soms het getrap-pel van paardehoeven voor een rijtuig of wagen. In de dorpen be-stond voor de meeste mensen muziek alleen uit kerkmuziek en als men in de nabijheid van grotere militaire eenheden woonde, hetgeen militaire kapellen ten gehore brachten. In de grote steden was er op muzikaal gebied meer te beleven, alhoewel goede muziek voorbe-houden was aan de happy few. In danslokalen en in sommige variété gelegenheden werd ook muziek gemaakt, maar meestal van mindere kwaliteit. Fanfarecorpsen, samengesteld uit amateur-muzikanten, kwamen er pas tegen het einde van de negentiende eeuw.

Kortere arbeidstijd.

Als een man veertien of meer uren hard gewerkt had, ontnam hem dat de lust om nadien nog eens een instrument te gaan bespelen. Een vrije zaterdag lag nog ver in het verschiet en zondags was er de kerkgang, soms een wandelingetje en de kroeg.
(In 1880 stond België op de eerste en Nederland op de tweede plaats van het drankmisbruik.)

Toch was er in de tweede helft van die eeuw al een streven tot een kortere werktijd. Het kabinet Pierson-Goeman Borgesius (1897-1901), voerde een elf-urige werkdag in. De Algemene Nederlandse Diamant-bewerker Bond, wist in 1911 een acht-urige werkdag voor de dia-mantbewerker te beworsten. Dat was in die dagen zo iets gewel-digs, dat de kunstenaar R.N.Roland Holst (1868-1938) daarover drie vandschilderingen maakte. (Roland Holst heeft ook in Huizen veel gewerkt en verschillende vrouwen en meisjes tijdens hun werk en spel vereeuwigd.) In 1919 wist minister P.J.M.Aalberse (1871-1948) een vet tot invoering van een acht-urige werkdag door de Staten-Generaal te loodsen. Zo verkreeg een werkmán meer vrije tijd die door sommigen werd ingevuld met het bespelen van muziekinstrumenten.

De muziekverenigingen in Huizen.

Al in 1890 werd in Huizen het fanfarecorps "De Eendracht" opge-richt, dat op 18 november 1891 koninklijke goedkeuring verwierf. Doel van de vereniging was: "de bevordering der muzikale kunst door het geven van openbare concerten en uitvoeringen tegen ge-ringen entreprijs...waardoor de veredeling van het volksvermaak zou worden verhoogd." Eerste dirigent was de heer P.Beemsterboer, hoofd van de openbare school.

Geoefend werd er gedurende twee avonden in de week van 8 tot 10 uur in een lokaal van de openbare school.

De Eendracht was "neutraal" maar Huizen zou Huizen niet zijn als niet daarnaast, op 1 oktober 1911, werd opgericht het "Christelijk Fanfarecorps" met als eerste dirigent de heer A. de Braal, onder-wijzer aan de Keucheniusschool, een basisschool op gereformeerde grondslag.

Financieel konden beide gezelschappen zich blijkbaar redden, want jarenlang was er geen enkel verzoek om subsidie al zullen de mo-bilisatie en de oorlogsjaren van 1914-1918 de activiteiten van de corpsen wel op een laag pitje hebben gezet.

2. CHR. FANFARECORPS HUIZEN.

Foto uit 1919.

Eerste rij v.l.n.r.

1. Gijs de Boer
2. Rudolf Karsemeijer
3. Kees Visser

Tweede rij v.l.n.r.

1. Hein Zeeman
2. Gijs Honing
3. Mijnderd Wiesenekker
4. Jan Rebel
5. Johan Karsemeijer

6. Hendrik Moll
7. Jan Klein
8. Willem van der Born
9. Drikus Zeeman
- 10.

Derde rij v.l.n.r.

1. Gijs Honing
2. Gijs Schaap
3. Lammert Kruimer
4. Jaap Fabel
5. Jaap Bos

6. Willem Schaap
7. Goose Moll
8. Kees Visser
9. KLaas Brands
10. Lammert Schaap
11. Harmen Schaap
12. Jan Baas

Vierde rij v.l.n.r.

1. Evert Bout
- 2.
- 3.

4. Arie Goedhart
5. Hein Hagedoorn
6. Jan Boerhout
7. Willem Schaap
8. Herman Wind
- 9.
10. Ide de Boer
11. Henk Rebel
12. Jaap Boor
13. Willem Schaap
14. Klaas Visser

Subsidies.

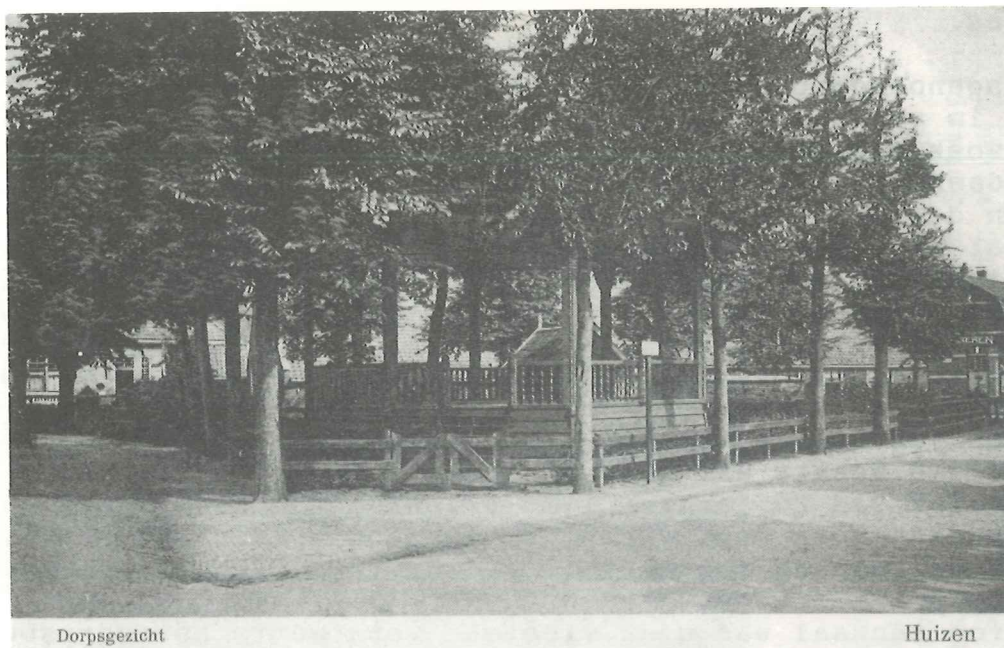
Na bovengenoemde benarde tijden kwam het normale leven weer op gang en in september 1919 richtte het christelijk fanfarecorps een verzoek aan de gemeenteraad van Huizen om een subsidie daar hij "ondanks een vrij hoge contributie der leden en gratis arbeid van den directeur, steeds met financieele bezwaren te kampen heeft wat niet beter is geworden door stijging van lokaalhuur, reparatiekosten der instrumenten en muziek prijzen in den laatsten tijd." Tevens meldde het bestuur dat subsidies voor dit doel ook elders werden verleend. Als contraprestatie wilde het uit dertig muzikanten bestaande corps wel enkele volksconcerten geven. Burgemeester en wethouders stelden de raad voor het muziekgezelschap een jaarlijkse subsidie toe te kennen van f50,- (!) maar de gemeenteraad maakte er voor het jaar 1920 f100,- van. In een brief van 20 januari 1920 bracht het bestuur zijn "grote dankbaarheid" voor de toekenning van de subsidie omdat daaruit gebleken was dat de meerderheid van de raad de beoefening van de muziek op prijs stelde.

Nu de bron eenmaal was gaan vloeien, verstoutte het corpsbestuur zich om voor het jaar 1921 een subsidie aan te vragen van f300,-. Uitvoerig werden de in- en uitgaven gespecificeerd.

Voor 1921 was het salaris van de directeur begroot op f350,-. Bij zoveel geld kon het neutrale fanfarecorps de Eendracht, niet werkloos blijven toezien en verzocht om een subsidie van f150,-. Bij het lezen van de stukken krijgt men wel de indruk dat de Eendracht achterop kwam bij het Christelijke corps. Het eerste telde slechts 16 leden, het laatste, zoals reeds vermeld, 30 leden. Ook de kwaliteit van het eerste corps liet te wensen over. In december 1920 kwam de subsidiekwestie in de raad ter sprake. Een lid vroeg of het dorp wel rijp was voor twee fanfarecorpsen, terwijl een ander lid suggereerde dat het een dankbare taak voor burgemeester en wethouders zou zijn om beide verenigingen tot één te doen samsmelten. Overigens was men van mening: gelijke monniken, gelijke kappen, beide subsidie. Uiterst merkwaardig is een opmerking van de voorzitter van de raad, burgemeester Ten Raa, die geen cent wilde geven voor muziek. "Het is een persoonlijke zaak die men zelf moet betalen." Spreker stelde voor geen subsidie te verlenen! De raad besloot echter om aan de Eendracht f100,- en aan het christelijk corps f200,- subsidie te verlenen. Een opmerkelijk voorstel deed een lid door aan de subsidie de voorwaarde te willen verbinden dat beide corpsen niet tegelijkertijd zouden blazen. Dit voorstel haalde het niet.

De muziektent.

De muziekuitvoeringen werden gegeven op drie of vier platte viswagens, die in de omgeving van de oude kerk aaneengezet werden en aldus als podium dienden voor de muzikanten. Deze wijze van openbare uitvoeringen was als zogenaamde wagenspelen al eeuwen oud. In de meergenoemde brief van 20 januari 1920 om subsidie, vroeg het christelijk fanfarecorps tevens om de beschikking te mogen hebben over een partij hout die aan de haven lag en afkomstig was uit de loopgraven rondom Huizen. In een toelichting pleit het bestuur voor een muziektent "die een sieraad voor ons dorp is.... waardoor de klank van de muziek meer tot haar recht komt en de muzikanten beter beschut zitten." De leden-timmerlieden van het

Dorpsgezicht

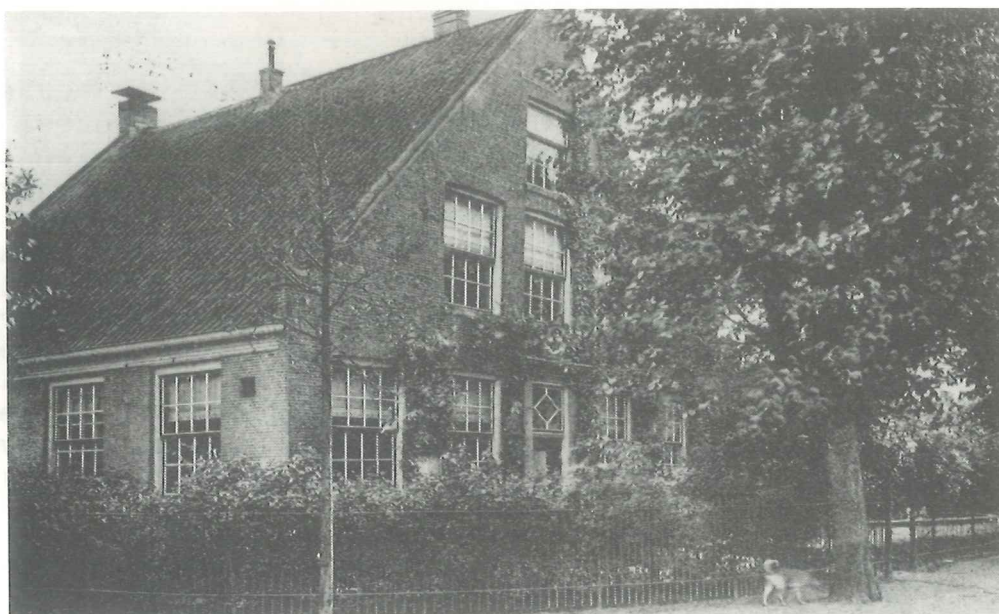
Huizen

3. De muziektent van loopgravenhout, omstreeks 1927, had een bergplaats onder de vloer, welke berikbaar was via een luik in de vloer. Op de achtergrond de koelemoes. Helemaal rechts ziet u het pand waar de firma Pro Disco ingezeten heeft en dat in maart 1992 afgebroken is.

fanfarecorps wilden de muziektent gratis bouwen "waarbij de achturige arbeidsdag niet in het gedrang komt." In januari 1920 kwam dit verzoek in de gemeenteraad ter tafel. Burgemeester en wethouders stelden voor het verzoek in te willigen. Een lid meende dat de gemeente daarvoor niet rijp was in verband met de financiële toestand van de gemeente en bevolking. Een anderlid betoogde dat mensen juist door muziek uit de put gehaald konden worden. Een ware Nurks betoogde dat de muziekuitsvoeringen worden gebruikt om relletjes te maken. Weer een ander lid zag in het oude hout nog een grote waarde voor de gemeente en dacht dat er een extra politieagent aangesteld zou moeten worden om de tent te bewaken "anders breken ze het ding dadelijk af!" Weer een ander was vóór met het versje: "Was muziek en zang er niet, dan had het leven geen waarde." Nog een lid stelde dat de Huizers niet gaarne zouden willen dat men ze niet rijp vond voor muziek. "Vooral de jeugd moet een goede sociale opvoeding hebben."

Het voorstel van burgemeester en wethouders werd ten slotte met zeven stemmen vóór en drie tegen, aangenomen.

In juni van dat jaar was de muziektent al zover gevorderd, dat daarvoor een plaats gezocht moest worden. Burgemeester en wethouders stelden de raad twee lokaties voor. Ten eerste: "Het pleintje, gelegen ten Noorden van het huis van den Burgemeester, tusschen de Voorbaan en de Kerkstraat in." Ten tweede: "Een niet af te graven gedeelte van den Molenberg." De raad koos voor de eerste lokatie.

4.

Gemeente Huis

Huizen

De muziektent kwam hiermee te staan op het tegenwoordige (december 1991) Oude Raadhuisplein, ongeveer tussen de toekomstige bloemenzaak van de firma Teeuwissen en het kortelings afgebrande winkel huis aan het Oude Raadhuisplein hoek Voorbaan. Op de hoek van de Lindelaan en het Oude Raadhuisplein stond in het begin van deze eeuw de ambtswoning van de burgemeester. Van 1921 tot 1940 werd het huis gebruikt als gemeentehuis, daarna leeszaal en bibliotheek tot de amovering in 1956 om plaats te maken voor de thans bestaande winkelpanden. De bebouwing aan de overzijde van het pleintje, de noordkant, tussen Voor- en Achterbaan, waar zich thans het afgebrande pand en de firma's Meys en van den Tol bevinden, bestond voordien uit een rij aaneengesloten arbeiderswoningen, overbevolkt door doodarme gezinnen, in de volksmond van Huizen "de Koelemoes" genoemd, waarop we etymologisch het antwoord schuldig blijven.

Huizen (Gooi) — Muziektent

5. Het Oude Raadhuisplein omstreeks 1934.

Een vernieuwing van de muziektent.

Het onderhoud van de muziektent had blijkbaar veel te wensen overgelaten, want in 1934 lekte het dak zodanig dat het geheel vernieuwd moest worden evenals het plavond; een gedeelte van de vloer en de elektrische installatie. De gehele muziektent was bovendien aan een verfbeurt toe. Openbare Werken begrootte de kosten op f 1168,--. De commissie van bijstand in het beheer der Openbare Werken (raadsleden) had met "huivering" van de kosten kennisgenomen en bracht deze terug tot f 1000,- hetgeen naar haar oordeel voldoende moest zijn. De financiële commissie wilde niet meer dan f 200,- beschikbaar stellen voor een "primitieve" herstelling, omdat wanneer tot het bouwen van een nieuw raadhuis zou worden overgegaan, voor de muziektent een andere plaats gezocht moet worden. (Een nieuw raadhuis kwam er in 1940, aan de Naarderstraat.)

Burgemeester en Wethouders van Huizen
zijn voornemens,

ZATERDAG 14 JULI 1934

des middags 12 uur ten raadhui-
ze in het openbaar aan te besteden:

- a. het vernieuwen van de muziektent
aan de Kerkstraat;*
- b. het schilderwerk daarvan.*

Bestek met teekeningen van de vernieuwing
tegen betaling van f 1,— verkrijgbaar ten kantore van
Openbare Werken. Restitutie bij terugbezorging f 0,50.
Bestek van het schilderwerk f 0,50; restitutie f 0,25.

*Burgemeester en Wethouders
van Huizen,
EGBERTS.
De Secretaris,
J. GROENESTEIN.*

Op 14 juli 1934 konden burgemeester en wethouders het vernieuwen en schilderen van de muziektent aanbesteden met als resultaat dat de firma Verwelius de vernieuwing, inclusief de elektrische installatie, mocht uitvoeren voor f 761,- en Molenaar en Sijl het schilderwerk voor f 68,- !

Een muziektent vraagt ook voortdurend goed onderhoud maar dat zal vlak voor, in en na de jaren van de Tweede Wereldoorlog wel te wensen hebben overgelaten. De "struggle for life" in de meest letterlijke zin vroeg toen meer aandacht dan de muziektent. Bovendien was er geen materiaal en zal het de muzikanten, voor zover niet in Duitse dienst tewerk gesteld, wel aan lust ontbroken hebben om regelmatig openlucht-concerten te geven.

Huizen Muziektent

6. Het Oude Raadhuisplein omstreeks 1943.

In 1951 berichtte het harmoniecorps "Prinses Irene" (waarover hierna meer) aan burgemeester en wethouders dat zij aarzelden om de muziektent te betreden, zo verrot was het hout waar de stijlen van de kap op rustten. De gemeente -architect zag dat niet zo somber in doch begrootte het herstellen op f 3960,- . Een jaar later werd besloten de allernoodzakelijkste herstellingen te laten verrichten en om te zien naar een verplaatsbare muziektent. Dat vergde blijkbaar nogal wat tijd terwijl de muziektent steeds minder bruikbaar werd. Om ongelukken te voorkomen machtigden burgemeester en wethouders tenslotte de directeur van Openbare Werken op 27 december 1955 om de muziektent aan de Kerkstraat te slopen! Daarmee verdween de muziektent uit het dorpsbeeld. De muziektent was natuurlijk sterk sfeerbepalend; een ontmoetingsplaats voor jong en oud bij feestelijke gebeurtenissen of zomaar, wanneer er een muziekuitvoering werd gegeven. De muziektent maakte mede het Oude Raadhuisplein tot het hart van Huizen. De inwoners gingen er vaker en gemakkelijker naartoe dan wanneer de muziekuitvoeringen in een zaal worden gegeven. Bovendien kon je na de uitvoering gezellig, vrijelijk, om de tent heenlopen en wanneer de stemming er daarvoor was, bijvoorbeeld Koninginnedag, op een sein van de gemeentebode(!) tevens lid van het muziekgezelschap, "hossen om de tent". Met de verdwijning van de muziektent ging er ook een trefpunt verloren bij bijzondere gebeurtenissen, dat het gemeenschapsgevoel zo stimuleerde.

In maart 1956 berichtte het dagelijks bestuur van de gemeente aan de raad dat offertes waren gevraagd voor een verplaatsbare muziektent en dat die van de firma Spijkstaal F.N.S. te Spijkenisse, hun acceptabel voorkwam. Bovendien was aan een vijftal gemeenten, waar Spijkstaal zo'n muziektent had geleverd, gevraagd naar hun ervaringen. Deze waren unaniem gunstig.

De gemeenteraad ging met de aankoop accoord en stelde een krediet van f 11.900,- beschikbaar. Een deel van dat geld was nodig om de bergplaats van de tent daartoe geschikt te maken. Tenslotte bestel-

7. Christelijk harmoniecorps "Prinses Juliana" Huizen.

25 jarig bestaan in 1936

Hier ziet u de beide vaandels.

V.l.n.r.

1. Gerrit Molenaar
2. Henk Visser
3. Gijs Kruimer
4. Gerrit Hartog
- 5.

6. Jan Kos
- 7.
8. Scheffers
9. Johan Karsemeijer
10. Kees Visser

Telling:

11. W.H. Roos	14. Dirk Honing
dirc. gasfabr.	15. Gijs Honing
12. Harmen Baas	16.
13. Goose Mol	17. Jan Klein

den burgemeester en wethouders op 14 april 1956 bij Spijkstaal een verplaatsbare muziektent met een diameter van 8 meter, geschikt voor 80 personen, voor een bedrag van f 9000,- . De aflevering moest plaats vinden uiterlijk 29 april 1956, dus voor Koninginnedag. Deze aankoop is geen rouwkoop geweest, want dezelfde tent is tot op heden nog altijd in gebruik!

Verdere ontwikkelingen van de Huizer muziekverenigingen.

Toen in de dertiger jaren van deze eeuw de nasleep van de Eerste Wereldoorlog grotendeels achter de rug was, beleefde het Huizer muziekleven ook een opgang. Enkele leden hadden zich, naast de bestaande koperen-blaasinstrumenten, houten-blaasinstrumenten aangeschaft waardoor de fanfare een harmonie genoemd kon worden. Dat was aanleiding om op 15 september 1931 het christelijk fanfarecorps van Huizen om te zetten in het "Christelijk Harmoniecorps Prinses Juliana" waaraan op 15 januari 1934 koninklijke goedkeuring werd verleend. Directeur van dit gezelschap was Johan Karsemeijer, de vader van de later zo bekende Lex Karsemeijer. Daarnaast werd op 2 oktober 1936 in Huizen opgericht het neutrale "Harmonieorkest Prins Bernhard". Eerste dirigent was de heer Hooyberg, die kort nadien overleed, opgevolgd door de heer Kley. Bij de oprichting telde dit gezelschap 18 leden, een jaar later al 33 leden.

Zo waren er in Huizen, met toen nog geen 10.000 inwoners, maar liefst drie muziekgezelschappen: De Eendracht, neutraal, Prinses Juliana, christelijk en Prins Bernhard, neutraal getint. Dat was vanzelfsprekend teveel van het goede terwijl de onderlinge verstandhouding te wensen overliet. Het gevolg was dat het harmonieorkest prins Bernhard, zonder zichzelf op te heffen, omstreeks 1954 zelfs niet meer bestond!

Direct na de bevrijding in 1945, ging er in Nederland een golf van verbroedering rond. Alle politieke en geestelijke scheidsmuren vielen voor een tijdje weg en misschien wel mede uit die gezindheid fuseerde het neutrale fanfarecorps "De Eendracht" met het christelijke harmoniecorps "Prinses Juliana" op 1 augustus 1945 en gingen samen verder als het neutrale harmoniecorps "prinses Irene", dat op 5 september 1947 koninklijke goedkeuring verwierf. Dit Huizer muziekgezelschap, met ongeveer 170 leden, mag zich in een groeiende belangstelling verheugen. Er zijn vier onderdelen: een harmonie-orkest, een drumfanfare, een klein harmonie-orkest en een jeugddrumfanfare. Deze muziekvereniging beschikt sedert 15 december 1990 over een fraai eigen verenigingsgebouw aan de IJsselmeerstraat 5a te Huizen. De uitvoeringen staan op een hoog peil en oogsten allerwege lof.

Bronnen:

Talrijke stukken uit het archief van de gemeente Huizen.
De Huizen van de gemeente... (uitg. Historische Kring Huizen, 1986)
Vriendelijke informaties van de heren J. Klompmaker, K. Woude, H. Westland, J. Westland, P. Boor en mw. A. Kruijning-Teeuwissen.
Kent U ze nog de Huizers, foto nr.'s 1; 2 en 7. Hr. C.L. de Braal, foto nr. 9. Hr. M.P. Rooth, foto nr.'s 3; 4; 5; 6 en 10.
Muziekvereniging "Prinses Irene", foto nr. 8.

8. Harmon-orkest "Prinses Irene" 1985.

9. Meester de Braal dirigeert hier in 1939 het harmoniecorps "Prinses Juliana" bij een kinderaubade ter gelegenheid van, zoals hij het in zijn fotoalbum schreef, "incomste burgervader Vlug".

8. Leden Harmonie-orkest "Prinses Irene" 1985.

Slagwerk v.l.n.r.

1. Peter Kahmann
2. Co Kooman
3. Jakob Brands
4. Nico Kruijff

Eerste rij v.l.n.r.

1. Jaap Moll
2. Wim van de Berg
3. Cisca van ter May
4. Peter de Groot
5. Klaus Visser
6. Carl Schubert
7. Betty Grolleman
8. Jenny Sipkema
9. Rob van t' Klooster
10. Henk Bos
11. Trix Schipper
12. Marcia Kosmerchock
13. Joke Kos
14. Fenny de Groot
15. Anneke de Haan

Tweede rij v.l.n.r.

1. Theo Moussault
2. Corine de Groot
3. Hennie Lustig
4. Marisca Veerman
5. Carolien van de Berg
6. Janneke van Slooten
7. Dick Barmantlo
8. Joop Schik
9. Gilbert de Bruin
10. Cees Teeuwissen
11. Ada Visser
12. Bertus de Bruin
13. Janny Bunschoten
14. Rob Bakker

Derde rij v.l.n.r.

1. Jan-Frans de Groot
2. Mieke Stroop
3. Connie Hortensius
4. Pieter Kors
5. Zweeder Schoute

6. Henk Schaap
7. Peter Bosman
8. Wim Boor
9. Jan Klompmaker
10. Madeleine Schoute
11. Arjan Bos
12. Pieter Rebel
13. Henk van Slooten
14. Harry Schipper

Vierde rij v.l.n.r.

1. Hans Prommel
2. Goos Kos
3. Eddie Schipper
4. Rob van de Bosch
5. Bert de Boer
6. Joop Westland
7. Hans van Kempen
8. Piet Honing

10. Chr. harmoniecorps "Prinses Juliana".

V.l.n.r.

1. Aart Vos
2. Piet Bunschoten
3. Jan Visser

4. Henk Bakker
5. Krelia van Amstel
6. Harmen Baas
7. Bijtje van der Poel

Ceintuurbaan, koninginnedag 1938?

8. Henk Honing
9. Dirk Visser
10. Lambert Westland
11. Jan Kos

12. Politieagent
Hazeveld
13. Gijs Honing
14. Jan Visser

Huizen, 28 Februari 1925.

Waarde nicht (en neef),

Ongelôoflijk harde gaet de tijd vurbij en kan me haast nijt vurstellen dat 't nou al weer 1 maand êliejen is dat jullui mot mekaar êtrouwd binnen. Zeutjies an wurd ut tijd om weer gewôon te dôn en daerom trek ik de stoute schoenen an en kom effen infurmeren hoo of jullui ut maken. De wittebrôodsweken binnen vurbij en nou kan ut wel weer docht ik zôo! Nae de trouwerij binnen Oôme en ik, hoe zal ik ut zeggen, een bietjen in een gat êvullen. Alles was in êen klap ovveleupen en dat viel nijt mie. Daer zatten we dan, mar gelukkig binnen we gien minsen dee bij de pakken gaen neerzitten. Nae êen paar dagen kwammen we vanzelf opdreef en nou binnen we weer in ons ouwe dôn. Dat is mar gôod ôk Jannetjen, want ongemerkt wazzen we toch an je gaen hechten, ondanks dat me wisten dat ter êen ainde an zou kommen. Mar ja, een mins blijft een mins en ongervijnding is de beste leermiester. 't Is jammer maar waar! Zelf bin ik vroeg an de schônmaak begunnen want in huis was ut een zeutjen van belang. Niks lag ter meer op z'n plaes en zelfs in de laadjies lag alles schots en schaawf deur mekaar. Zoo'n troep. Bar! Oome had ut weertjen mie en hij is al vroeg in de tijd begonnen mot ut omleggen van de tuim. Een mooie ofleiding vur hun en vur mijn een mooie oplossing. Ik bedoel mar! 't Spreekt vanzelf dat we nae de bruiloft een grôte anlôop hadden want iederêen wou nog effen naepraten over ut mooie feest. Oome Steven was hier vurrije week nog en die zai: "Ut feest klunk as een klok, echt Jannetjen ten voeten uit"! Daer konden we volmondig "ja" opzeggen en ik denk van jij en Freek nèt zoo. En as de minsen vragen hoo of jullui ut maken dan zait Oome Lammert steevast: "We hadden besleuten om die twee daer in Ermelo vurlôopig mar effen te laetn uitrazen want daer wazzen ze echt an too"! Mar ongertussen het tie al wel duurzed keer teugen me êzait: "hoe zou Jannetjen ut maken. Zou de 't naer d'r zin hemmen?" Snappie!! Zôo gaet dat in 't leven.

Dus kijer, 't wurd langzamerhand weer tijd vur de werkelijkheid van alledag. De eigelijke reden dat ik jullui een briefie schrijf is eên heële aare. Ik schrijf echt nijt vur niks, want as ut nijt zôo noodzakelijk êweest was dan had ik jullui nog wel een paar wekies laeten koeren mot mekaar, mar nou kon ut nijt langer wachten. Oome Lammert mot namelijk aare week oppeneumen wurren in 't ziekenhuis. Ja!! Neejen, 't is nijt ernstig mar hij zal d'r toch wel effen deurhêene motten. Mar eerlijk is eerlijk, hij wul ut zelf want van mijn hoofd 't nijt. De zaak zit zôo. Oome tobbet al jarenlang mot een hamerteê en nou zait de dokter dat, as tie dum laet breken en opnijuw zetten dat ut dan weer hêelemol gôod komt. 't Is die tee die naest z'n grôte tee zit en aare week gaet 't gebeuren. Ik zou d'r vur gien duuzed golden an beginnen mar Oome Lammert teuft nerges vur vrom. Dee springt zôo in 't water en dan ziet ie wel of tie kan zwemmen. We hemmen d'r een hêele awud over zitten praten mar Oome is nijt van z'n stuk of te brengen. Dokter Schaberg zait dat ut gôod komt en daermie sloes. Ik heb genug op um annedaen en nou is 't van mijn schouwers of! Tuurlijk hoop ik dat 't gôod komt, vanzelf. Dus kijer, dat wou ik jullui effen laeten weten. As alles achter de rugge is dan kommen Oome en ik een paar dagen logeren, mar vur 't zôo veer is dan zal ut wel Mai wezen. Leg mar nijt te mieren over ons want ut is een gezongde kwaal mot je mar denken. Schrijft mar nijt vrom en as ter echt wat an de hangd is dan stuur ik wel êen tillegram. Goed? Wul je de hartelijke groeten an meneer van Lookeren overbrengen en an Coba? Téves de groeten en complementen van Oome Lammert en vur jullui allebai een poes van

Meutjen Aartjen

PS. As je ongerhangd wat meer op dreef binnen dan schrijf je mar weerries een briefie, dat vijnden we altijd leuk. Mar kom eerst mar effetjies tot jezelf.

(Eigen spelling van de auteur.)

Nationale Klederdracht 1992 in het Nederlands Openluchtmuseum

Velen zullen zich de streekdrachten-manifestaties herinneren die vroeger plaatsvonden in de Flevohof en onder leiding stonden van Wielent Harms. Na een onderbreking van enkele jaren werd vorig jaar mei de draad opnieuw opgenomen in Noordwijk, waar door de Stichting 'Noordwijk 125 jaar badplaats' in samenwerking met de klederdrachtgroep Noordwijk wederom een grote Nationale Klederdrachtshow werd georganiseerd, waaraan 19 groepen deelnamen (waaronder Huizen - zie het Berichtenblad van oktober 1991!).

Wellicht tot vreugde van velen zal dit jaar weer een Nationale Klederdrachtdag plaatsvinden en wel op 27 juni a.s. in het Nederlands Openluchtmuseum te Arnhem (aanvang 11.00 uur). Wielent Harms zal hierin een centrale rol spelen. Zo'n 25 groepen zullen die dag te zien zijn en op vier lokaties zullen vrijwel doorlopend gevariëerde shows gegeven worden. Komt u ook? Het adres is: Nederlands Openluchtmuseum, Schelmseweg 89, 6816 SJ Arnhem; tel. 085-576111.
